

MURAT MOROĞLU
BİR DENİZ
DOLUSU İYİLİK

ÇİZER: ASLIHAN
AKI ÇELİK

ikinci Sınıf ve Yeni Heyecanları

Uzun bir yaz tatilinin ardından ikinci sınıf için hazırlıkları başlamıştı. Deniz, annesi ve babasıyla birlikte okul için defterler, kitaplar, kalemler ve giysiler almıştı. **Okulunu, öğretmenini ve arkadaşlarını yeniden görecek olmanın mutluluğu ve heyecanı içindeydi.**

Üstelik artık okumayı da öğrenmişti; bu yüzden her şey daha kolaydı.

Öğretmeni bu konuda her zaman onları desteklemişti.

Birlikte güzel kitaplar okumuş, yazı ve resim çalışmaları yapmışlardı.

Ayrıca geçen sene, Burcu sınıf başkanlığı görevini başarıyla sürdürmüştü.

Verdiği vaatlerin çoğunu yerine getirmişti.

Anlaşılan bu sene sınıf başkanlığı seçimi zorlu geçecekti.

Deniz geçen sene sınıf başkallığını kaybettiği için bu sene oldukça iddialıydı. Yaz tatilinde teyzeleri ve dedesiyle bu konu üzerine uzun uzun konuşmuştu. Kendini daha tecrübeli hissediyordu ve bu sene sınıf başkanı kesinlikle o olmalıydı. Hatırlar mısınız bilmem ama Deniz tuttuğunu koparan biriydi. Bu seneki planı ise şoyleydi:

Öncelikle sınıf başkanı seçilecekti. **Başkanlık süresi boyunca herkese adil ve saygılı olacaktı.**

Sınıfının, okulda parmakla gösterilen sınıflarından bir tanesi olması için elinden geleni yapacaktı.

İkinci olarak, sene sonu karnesini aldıktan sonra emekli olmayı planlıyordu. Aslında, geçen yılın sonunda emekli olmayı düşünüyordu ancak sınıf başkanlığı seçimini kaybetmek onu hırslandırmıştı.

Bu sebeple emekliliğini de ertelemek zorunda

kalmıştı. Emekli olmanın ne anlama geldiğini de biliyordu. Evde kalacak, sevdiği şeyleri yapacaktı. Oyuncaklarıyla dilediği kadar oynayacak, gezecek, tozacak, kısacası keyif yapacaktı.

Ama şimdilik, öğretmeni ve arkadaşlarıyla birlikte okulun tadını çıkarma zamanıydı!

Nasılsa emekli olduğunda, yapmak istediklerini düşüncek bol bol zamanı olacaktı.

Okul Günüleri ve Seçim Günü

Okulun ilk günlerinde, havalar çok güzel olduğu için öğretmeni sürekli olarak bahçede ders işliyordu. Kitaplar bahçede okunuyordu, oyunların çoğu bahçede oynanıyor, matematik bahçede öğreniliyordu. Bu durum Deniz ve diğer öğrenciler için çok keyifliydi. O anlarda Deniz, kendisini dünyanın merkezindeymiş gibi hissediyordu. Bahçede bulunmak, onu yaşamın tam içinde olduğunu hissettiriyordu. **Yeni şeyler öğrenmek, onun için her zaman hem ilginç hem de heyecan vericiydi.**

Bir gün öğretmeni, sınıfa şöyle seslendi:
- Çocuklar, bir süre sonra havalar soğumaya başlayacak. **Sokakta yaşamak zorunda kalan hayvan dostlarımız için bir şeyler yapmamız gerekecek.** Neler yapabileceğimizi oturup konuşmaya ne dersiniz? dedi.

Sınıfın çoğunluğu heyecan ve istekle
“Evvveettttt!” diye bağırdıktan
sonra ember Őeklinde oturup konuşmaya
baŐladılar.

Barınaklarla ve hayvan sahiplenmek isteyen insanlarla iletişim kurmak, mama ve su kapları temin etmek, yağmurlu ve soğuk havalardan korunmaları için sokak hayvanlarının girebileceği kulübeler yapmak, çocukların aklına gelen ilk fikirlerdi.

Öğretmen, öğrencileri dinliyor, notlar alıyor ve sık sık **“Hep birlikte bunları yapabiliriz.”** diyordu.

Deniz, öğretmenin bu cümlesinin her defasında arkadaşlarını biraz daha heyecanlandırıldığını ve onlara güven verdiğini fark etti.

Bu alışma, tüm sınıfın çok hoşuna gitmişti.
Okulda yeni bilgiler öğrenmenin dışında,
başkalarının yararına bir şeyler yapmak herkese
kendini çok iyi hissettirmişti. Çünkü Deniz,
anneannesinden öğrendiği řu sözü hatırlıyordu:

